

॥ अथ द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ Chapter-52

वसिष्ठ उवाच : ततो गच्छेन्नृप श्रेष्ठादरिष्टामिष्टदामिह ॥

निर्बंजेति समाख्याता या देवी पृथिवीतले ॥ १

अत्रायातः पुरा शुभुः श्रीमालं द्रष्टुमादरात् ॥

योगसिद्धा महालग्नीयौगिन्यां यत्र मूरिशः ॥ २

नग्नः कपालमासाद्य पाणिपात्रौ हिमूषाणाः ॥

परिब्रामच काणि यौगिनीनां विलोक्यन् ॥ ३

असितायां चतुर्दश्यां मैत्ररूपादाय विश्वमेव ॥

चत्वरं समुपाविश्य भुक्तवान्भवनीपते ॥ ४

ततो रात्रौ समासीनो ह्यरिष्टस्य तरोस्तले ।

भुवि यो गं विनिक्षिप्य सिद्धयोगासने स्थितः ॥ ५

मध्यरत्रेऽथ संप्राप्ते यौगिन्यः क्रीडितुं मिथः ॥

कामरूपधराः सर्वाः सर्वालंकारभूषिताः ॥ ६

-०-

१ ए द्रष्टु

२ ए कामरूपधाराः सर्वा

(४७३)

मातंगी ज्वालिनी चण्डा चमूण्डा कपालिनी ॥
कराली कपिला यक्षी प्लवङ्गी भीष्मणी कला ॥ ७

स्ताश्चान्याश्च योगिन्यः शक्तयस्ताः परात्मिकाः ॥
भासमानाः स्वतन्त्राभिरायुस्तत्र चत्वरं ॥ ८

यत्र देवा मेहेशानः सिद्धयोगासनस्थितः ॥
अत्युग्रशक्तयो राजन्मभ्युत्थानपराङ्मुखम् ॥ ९

निरीक्ष्य योगिनं क्रुद्धा देवेशमिदमब्रुवन् ॥ १०

योगिन्य उवाच:-अस्य चत्वरवृक्षास्य निशीर्षं कस्त्वमागतः ॥
हताऽपसर शीघ्रं हि क्रीडा नोत्र भविष्यति ॥ ११

वसिष्ठ उवाच :-हत्युक्तः स तदा देवा योगिनीभिरनाजवान् ॥
न ताः किञ्चिदपि ब्रूते ध्यानसंसक्तमानसः ॥ १२

ततः परिकृतं स्ताभिरीशानो देवशक्तिमिः ॥
बध्यतां बध्यतामेषा हन्यतां हन्यतामिति ॥ १३

-०-

१ ए न्या

ततो बद्धो महामन्त्रैः शक्तेस्तत्कालसिद्धिः ॥

योगिध्येयापि त्रैवेशस्तामिर्मन्त्रबलान्नप ॥ १४

न तथापि विजानीते बद्धमात्मानमीश्वरः

ध्येयार्पितमनोदृष्टिरिष्टस्य तरोस्तले ॥ १५

नग्नः केश शिखरं महोत्पाताः सुदारूणाः ॥

बभूवुः परितो राजन् प्रमथानां भयाबहाः ॥ १६

चक्रम्पे शिखरी विश्वक् ववो वायुश्च दारूणाः ॥

प्रमेज्जन्मतिवेगेन शिवाभीडावनद्गमान् ॥ १७

उद्धुक्ता हंसमिथुनाः प्रजुब्वा मानसोर्मयः ॥

पेतुः प्रथमसौधानां ध्वजादंढाश्च समस्ततः ॥ १८

ततः स्मितमुखी देवी विजयां च समीपगाम् ॥

उवाच परमा शक्तिः शिवा विस्फार्य कार्मुकम् ॥ १९

देव्युवाच :-

किमिदं मन्यसे सुभु विजये विजयावहे ॥

निमील्य नयने पश्य क्वचिदीशं दिगम्बरधरम् ॥ २०

(४७५)

वसिष्ठ उवाच : हृत्यादिष्टा तदा देव्या समीपे विजया भृशम्
दृष्ट्वाक्वा ध्यानदृशा देवमिदमाह सुरेश्वरीम् ॥ २१

विजयावाच :- देवि श्रीमालनाम्नास्ति कौत्रं लक्ष्मीविनिर्मितम् ।
तत्रारिष्टतलेऽरिष्टं प्राप्य तिष्ठति घूर्जटिः ॥ २२

चत्वरं मंडलं बद्धो योगिनीभिर्निरञ्जनः ॥
बद्धोस्ति पशुवन्मन्त्रस्तत्राशु भवज मा विरम् ॥ २३

वसिष्ठ उवाच : हृत्यं निशम्य शवाणि तेजोदीपितदिङ्मुखा ॥
अभ्यधावत्सुसंक्रुद्धा वैलाशस्तिरान्कृतम् ॥ २४

श्रीमालं कौत्रमागत्य निशीथे चत्वरं क्षणात् ॥
अरिष्टादाविरभवत् हुंकारस्वनमैरवा ॥ २५

देवीतेजोविनिर्दग्धं योगिनीमण्डलं ततः ॥
पतितं तद्गणान्भूयो निश्चेष्टीभूय भूपते ॥ २६

मन्त्रानथोपसंहृत्य देवीदेवमवाचत ॥
लब्धसंज्ञाः क्षणेनाथ योगिन्यस्तां सुरेश्वरीम् ॥ २७

१ ए देवदिवेमवोचत

(४७६)

- बृष्टवृस्तां महास्तौत्रैः सत्वेनार्थं गता^१ भुवि ॥ २८
- देव्युवाच :- माकुर्व्वमिदं भूयो दूरंऽस्मादपसर्पत ॥
अथ प्रभृति^२ वृद्धोऽस्मिन् करिष्येहं सदा स्थितिम् ॥ २९
- योगिन्य ऊचुः स्थातव्यमिह देवेशि हिताय जगतां त्वया ॥
चतुर्दशीदिने प्राप्ते पूजयिष्यामहे व्यम् ॥ ३०
- वसिष्ठ उवाच :- इत्युक्त्वा प्रययुः सिद्धा योगिन्यश्चत्वरदुमात् ॥
ततस्तद्वृत्तमाज्ञाय शिवामित्याह शंकरः ॥ ३१
- देवदेव उवाच :- यस्त्वां देवि स्थितामत्र पूजयिष्यति मानवः ॥
दास्यामि सगणास्तैषां वांक्षितानि न संशयः ॥ ३२
- प्रादुर्भूतासि निम्बाक्ष्वं रिष्टहन्तुमना मम ॥
अरिष्टा^३ नाम तेन त्वं लोकं स्थाता भविष्यसि ॥ ३३
- देव्युवाच :- ये मां सम्यक् परिज्ञाय पूजयिष्यन्ति देहिनः ॥
सदा तेभ्यः प्रसन्नाहं वरदा चंद्रशेखर ॥ ३४

ॐ

१ बी सान्त्वनार्थं गता भुवि

२ बी अथ प्रभृति लोके स्मिन्

१ ए ति

(४७७)

अरिष्टेति त्वया दत्तं मम नाम दिवामुखे ॥

त्रिपठेष्टतथारात्रौ विपदस्तस्य न क्वचित् ॥ ३५

वसिष्ठ उवाचः-हृत्युक्त्वा सा तदा देवी स च देवो महेश्वरः ॥

कैलाशं जग्मतुः शीघ्रं विमानवरमास्थिता ॥ ३६

ततः प्रभृति सा देवी अरिष्टा नाम विश्रुता ॥

श्रीमाले वरदा पुसा प्रादुर्भूता महेश्वरी ॥ ३७

श्रीर्व्यमिदमास्थानं नरैः श्रद्धासमन्वितैः

योगिन्यो येन तुष्यन्ति शिवश्च शिष्या सह ॥ ३८

-०-

इति श्रीअरिष्टा देवी महात्म्यं नाम द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२

अध्याय ५०-५१ जो इस पुस्तक में है

जी में नहीं है अतः पञ्चाशत्तमोऽध्यायः

जी का ५२

माना गया ।

१-६ त्रि